Pregaria.cat

Entrada

Pep Consciències

Per LauraR el dj., 29/10/2026 - 08:00

Pep Consciències, Pepito Grillo en espanyol, és l'original personatge fictici, creat per Carlo Collodi a l'obra Les aventures de Pinotxo (1883) i que la productora Disney va fer famós en la seva versió de dibuixos animats.

El grill, petit i simpàtic, representa la veu de la consciència per Pinotxo, ninot de fusta. A la pel·lícula, en presentar-se, li canta "quan estiguis en problemes pel teu bé o pel teu mal, fes-me un xiulet", i repeteix varies vegades "no oblidis xiular".

Actualment, diem que és un Pep Consciències aquella persona que aconsella amb sentit comú i s'atreveix a expressar veritats que poden resultar incòmodes.

Potser nosaltres necessitem que ens digui alguna cosa sobre la nostra manera de viure el temps, perquè avui ningú té temps. Tothom corre i tothom pateix les conseqüències d'aquest estrès. Tot s'alleugera per fer-se més accessible, sense sospesar el profit que se'n treu. Sembla que si no s'està en aquest "flow" accelerat, ja no s'és actual i viceversa.

Què hem fet del temps que ens alliberen les màquines (comunicacions, estudis, escriptura, fotocòpies, tasques domèstiques, etc.)? Potser l'hem omplert amb més activitats i amb més divertiment?

El grill aconsellava de fer-li un xiulet. Si "xiulem", la consciència dirà que el ritme frenètic actual no és saludable. Ho admetrem, però què fem? Potser descansar momentàniament per tornar a submergir-nos en el cronos? El corrent del temps, el ritme quantitatiu i mesurable en què solament s'esdevé l'encadenament de moviments.

No passa res si les nostres vides es desgasten en les presses del temps cronològic, però si volem que passi, és a dir si desitgem anar descobrint el significat del propi viure humà, aleshores ens cal fer alguna cosa.

"Xiular", invocar la pròpia consciència i prendre'ns temps de qualitat, de silenci per sentir la pròpia vida (pregar, passejar, llegir…), d'estar present a la pròpia persona en allò que quotidianament es fa.

Escoltar en Pep Consciències no ho és tot, però sí que és l'ineludible primer pas. Són estones crucials en què, en alliberar-nos de l'esclavatge del cronos, s'integren les nostres forces internes i anem progressivament entrant en la realitat de la pròpia vida.

Prepararen la vinguda del kairós, d'aquells moments, temps de qualitat, en els que anem tastant progressivament el sentit del nostre viure, que ens apropen als altres i ens permeten comprendre millor els temps que ens envolten. Moments de gràcia que omplen la persona i que, en consumar-se la vida, faran sentir que viure ha valgut la pena.

A la novel·la original, Pinotxo va matar en Pep Consciències quan aquest l'estava advertint, i això va fer que el ninot de fusta quedés desprotegit davant dels perills de la societat i patís tota sèrie de vexacions. També molt real.

Costa alliberar-se del cronos, però costa encara més patir les conseqüències de no fer-ho. Per què doncs no "xiular"?

(Imatge: PICRYL)